

Dosarul nr. 2ra-1797/21
2-18168046-01-2ra-27102021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. E. Madan-Melnic)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, V. Cotoroboi, I. Secieru)

DECIZIE

23 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh
Aliona Miron
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Nicolae Bodean,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Nicolae Bodean împotriva Serviciului Vamal și Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 10 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Nicolae Bodean, a fost admis apelul declarat de către Ministerul Justiției, a fost casată hotărârea din 14 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii,

constată:

La 25 mai 2018 Nicolae Bodean a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal cu privire la încasarea salariului.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin ordinul directorului general al Serviciului Vamal din 15 decembrie 2009 a fost suspendat din funcție în conformitate cu prevederile art. 53 lit. c) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, având ca temei demersul Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției nr. 04/5852 din 27 noiembrie 2009, care avea în procedură cauza penală nr. 008036486.

A menționat că, în luna martie 2010 dosarul penal intentat în privința sa a fost transmis în judecata, iar prin sentința din 25 iulie 2013 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, cauza penală în privința sa a fost încetată pe motiv că, există alte circumstanțe care exclud pornirea urmăririi penale sau tragerea la răspundere penală.

A susținut că, dosarul penal a fost de două ori examinat la Curtea de Apel Chișinău și în ambele cauze au fost pronunțate sentințe de condamnare.

A comunicat că, deciziile instanței de apel au fost casate de Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție.

A afirmat că, ultima decizie a instanței de apel din 26 aprilie 2016 a fost casată prin decizia din 30 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, pronunțată integral la 01 martie 2018, iar cauza penală intentată în privința sa a fost încetată pe motivul că, există circumstanțe care exclud pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

A relevat că, după ce a fost declarat vinovat prin decizia instanței de apel din 19 aprilie 2014, prin ordinul Serviciului Vamal nr. 1168-p din 22 august 2014 a fost eliberat din serviciu, însă după o perioadă de 8 ani, printr-o decizie judecătorească irevocabilă, s-a constatat că, tragerea sa la răspundere penală a fost ilegală.

A notat că, la 26 martie 2018 s-a adresat cu cerere la Serviciul Vamal în vederea restabilirii în funcție și achitarea salariului mediu începând cu 16 decembrie 2009 până la data restabilirii în funcție.

A declarat că, prin ordinul Serviciului Vamal nr. 346-p din 08 mai 2018 a fost restabilit în funcția de inspector superior Post Vamal Rezina pod, Biroul Vamal Centru, însă problema achitării salariului mediu nu a fost soluționată și nici nu i-au fost comunicate motivele nesoluționării ei.

A remarcat că, în toată această perioadă de 08 ani și 04 luni a fost lipsit de dreptul de a munci și de a se întreține material.

Consideră că, suspendarea și eliberarea sa din funcție au fost ilegale, iar prin prisma art. 90 din Codul muncii beneficiază de dreptul de a fi despăgubit prin achitarea salariului mediu pentru toată această perioadă.

A solicitat obligarea pârâtului de a-i achita salariul mediu pentru perioada 16 decembrie 2009-08 mai 2018.

În cadrul ședinței de judecată din 26 februarie 2019 Nicolae Bodean a depus cerere de modificare a acțiunii, prin care a solicitat atragerea în proces a Ministerului Justiției în calitate de pârât, încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției a sumei de 100000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și încasarea de la Serviciul Vamal și de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției a salariului, pe care l-ar fi primit în perioada 16 decembrie 2009 – 08 mai 2018.

Prin hotărârea din 14 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial acțiunea depusă de către Nicolae Bodean și a fost încasată din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Nicolae Bodean suma de 50000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 22 noiembrie 2019 și 06 decembrie 2019 Nicolae Bodean și reprezentantul său, avocatul Grigore Ciubuc, au declarat apel nemotivat, iar la 06 aprilie 2020 Nicolae Bodean a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

La 13 decembrie 2019 Ministerul Justiției a declarat apel nemotivat, iar la 20 martie 2020 a declarat apel motivat împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea integrală a acțiunii.

Prin decizia din 11 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de către Nicolae Bodean, reprezentat de către avocatul Grigore Ciubuc și Ministerul Justiției și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia din 25 noiembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, au fost admise recursurile declarate de către Nicolae Bodean și Ministerul Justiției, a fost casată integral decizia instanței de apel și a fost trimisă cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 10 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă apelul declarat de către Nicolae Bodean, a fost admis apelul declarat de către Ministerul Justiției, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea depusă de către Nicolae Bodean.

La 05 octombrie 2021 Nicolae Bodean a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate și ilegale.

A menționat că, instanța de apel greșit a concluzionat că, el nu are dreptul la repararea prejudiciului în mărimea și modul stabilit de Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Or, conform art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea enunțată, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma tragerii ilegale la răspundere penală.

A susținut că, el nu a săvârșit nici o infracțiune, iar organul de urmărire penală nu a avut motive de a formula o învinuire în privința sa.

A afirmat că, cauza penală s-a aflat în procedura instanțelor de judecată timp de 08 ani.

A relevat că, prin tragerea ilegală la răspundere penală în perioada 15 decembrie 2009 – 08 mai 2018 a fost privat ilegal și de dreptul de a munci.

A declarat că, a fost învinuit în comiterea unei infracțiuni grave, care prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 10 ani, fapt care a generat o stare de neliniște, frustrare, frică și neîncredere în actul de justiție, precum și a suportat un stres care a durat mai mult de 8 ani.

Prin referința depusă la 29 noiembrie 2021 Serviciul Vamal a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 22 decembrie 2021 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Din materialele cauzei rezultă că, făcând uz de remediul intern, în temeiul Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, Nicolae Bodean, prin acțiunea formulată împotriva Ministerului Justiției și Serviciului Vamal, care pe parcursul examinării cauzei a fost concretizată, într-un final, a solicitat încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției a sumei de 100000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și încasarea de la Serviciul Vamal a salariului, pe care l-ar fi primit în perioada 16 decembrie 2009– 08 mai 2018 (f. d. 127-133, vol. I).

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauzei, a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, încasând din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Nicolae Bodean suma de 50000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, în rest respingând acțiunea ca neîntemeiată.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelurilor declarate Nicolae Bodean și Ministerul Justiției, a ajuns la concluzia netemeiniciei apelului declarat de către Nicolae Bodean și temeiniciei apelului declarat de către Ministerul Justiției, casând hotărârea primei instanțe și pronunțând o nouă hotărâre, prin care a respins acțiunea depusă de către Nicolae Bodean.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de apel a reținut că, apelantul-reclamant nu are dreptul la repararea prejudiciului în cadrul procesului civil, în mărimea și modul stabilit de Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Totodată, instanța de apel a reținut că, pentru aplicabilitatea dispozițiilor Legii enunțate, necesită a fi întrunite cumulativ atât circumstanțele prevăzute de art. 6 – dreptul la repararea prejudiciului, cât și art. 3 – cazurile de reparare a prejudiciului material și moral, or, normele legale enunțate sunt indisolubile și nu pot fi aplicate separat, situație care în prezenta speță nu se atestă.

Instanța de recurs constată, însă, că instanța de apel, la adoptarea deciziei sale, a interpretat eronat normele de drept material și a dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

Astfel, conform art. 1 din Legea nr. 1545-XII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prezenta lege

constituie actul legislativ de bază, care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

Conform art. 2 alin. (1) din Legea enunțată, acțiuni ilicite – acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infracțiuni).

Conform art. 3 alin. (1) din Legea enunțată, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

Astfel, se va nota că, în interpretarea corectă a acestor prevederi legale, dreptul persoanei la repararea prejudiciului material și moral va apărea, inclusiv în situația tragerii ilegale la răspundere penală.

La caz, prin prisma acestor constatări, se evidențiază că, prin sentința din 25 iulie 2013 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, a fost încetat procesul penal în privința inculpatului Nicolae Bodean, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5) și 248 alin. (5) lit. b), c) și d) din Codul penal, din motivul existenței circumstanțelor prevăzute de lege care exclud urmărirea penală.

Prin decizia din 19 mai 2014 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul procurorului, a fost casată sentința primei instanțe și a fost pronunțată o nouă hotărâre, prin care Nicolae Bodean a fost condamnat în baza art.42 alin. (5), 248 alin. (5) lit. b), c), d) din Codul penal la 4 ani închisoare, executarea pedepsei aplicate fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Prin decizia din 17 februarie 2015 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Grigore Ciubuc în numele inculpatului Nicolae Bodean și de inculpat, a fost casată decizia instanței de apel în partea condamnării lui Nicolae Bodean și a fost dispusă rejudecarea cauzei

în această parte de către aceeași instanță, în alt complet de judecată. În rest decizia contestată cu privire la condamnarea persoanei juridice SRL „Slancom Grup” a fost menținută.

Prin decizia din 26 aprilie 2016 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul procurorului, a fost casată sentința primei instanțe în privința lui Nicolae Bodean și a fost pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Nicolae Bodean a fost condamnat în baza art. 42 alin. (5), 248 alin. (5) lit. b), c), d) din Codul penal la 4 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 din Codul penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Prin decizia din 30 ianuarie 2018 a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Grigore Ciubuc în numele inculpatului Nicolae Bodean și de inculpat, au fost casate decizia instanței de apel și sentința primei instanțe în privința lui Nicolae Bodean, a fost rejudecată cauza și a fost pronunțată o nouă hotărâre, prin care procesul penal în privința lui Nicolae Bodean a fost încetat pe motiv că, există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Din textul deciziei instanței de recurs se atestă că, drept temei de încetare a procesului a constituit faptul că, în cadrul examinării cauzei nu au fost administrate probe pertinente, concludente, utile și mai cu seamă suficiente, care ar confirma faptul că, Nicolae Bodean a participat în calitate de complice la infracțiunea imputată, cât și faptul că învinuirea adusă este evazivă.

În deosebi, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel a depășit limitele învinuirii formulate față de Nicolae Bodean (inclusiv), atestând complicitatea acestuia în formula „folosind situația de serviciu, au contribuit prin indicații la comiterea infracțiunii”, precum și a efectului devolutiv al apelului declarat de acuzare (f. d. 58 verso, vol. I).

Mai mult, în speță s-a constatat de către instanța de recurs faptul că, rechizitoriul este insuficient motivat sub aspectul informării inculpatului Nicolae Bodean (inclusiv) cu privire la învinuirea înaintată; faptele imputate sunt incomplet descrise, neclare și contradictorii; acțiunile care ar fi trebuit să stea la baza învinuirii nu sunt determinate cu suficientă precizie, printr-o modalitate clară și concretă de săvârșire a acțiunilor infracționale (f. d. 59, vol. I).

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție notează că, actele cauzei denotă indubitabil că, Nicolae Bodean a fost tras ilegal la răspundere penală prin deciziile din 19 mai 2014 și 26 aprilie 2016 ale Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău și doar prin decizia din 30 ianuarie 2018 a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție a fost încetat procesul penal în privința lui Nicolae Bodean în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală din motiv că, există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Prin urmare, Nicolae Bodean are dreptul de a solicita de la stat, prin prisma Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, repararea prejudiciului cauzat. Or, caracterul ilegal al acțiunilor organului de urmărire penală se manifestă prin

încălcarea principiului general, potrivit căruia nicio persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere.

La caz, se mai reține că, în materia pretinselor violări, art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, sub aspectul său penal, definește acuzatul ca fiind bănuitul, învinuitul și inculpatul.

Mai mult, CtEDO în jurisprudența sa constantă a dat o definiție „acuzății” în materie penală, arătând că aceasta reprezintă notificarea oficială, ce emană de la o autoritate competentă, a faptului că unei persoane i se impută săvârșirea unei fapte penale, ceea ce înseamnă producerea unor consecințe importante privitoare la persoana astfel suspectată (cauza *Serves versus Franța* 1997-VI §42).

Ca urmare, este cert că, în speță, recunoașterea lui Nicolae Bodean în calitate de învinuit și inculpat, cu încetarea ulterioară a procesului penal, echivalează cu tragerea ilegală a acestuia la răspundere penală.

Față de toate aceste considerente, este evident că, instanța de apel într-un mod eronat a concluzionat că, Nicolae Bodean nu are dreptul la repararea prejudiciului în cadrul procesului civil, în mărimea și modul stabilit de Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Or, contrar concluziei instanței de apel, prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea menționată stabilesc expres repararea prejudiciului material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma tragerii ilegale la răspundere penală.

În consecință, instanța de recurs constată că, instanța de apel nu a calificat corect din punct de vedere juridic acțiunea cu care a fost investită, fapt ce a dus la emiterea unei soluții greșite.

Ce ține de cuantumul prejudiciului moral solicitat de către Nicolae Bodean, instanța de recurs reține că, art. 11 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești prevede că, mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare: a) gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă; b) caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată; c) rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei; d) durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată; e) natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei; f) suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice; g) măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate; h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenție.

Totodată, în lumina jurisprudenței CtEDO, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității. Modul de acordare a satisfacției echitabile trebuie determinat în raport cu prejudiciul moral suferit, gravitatea acestuia, importanța și consecințele sale pentru victimă.

Din materialele dosarului rezultă că, la 20 august 2009 Nicolae Bodean a fost pus sub învinuire în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5) și 248 alin.(5) lit. b), c), d) din Codul penal.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că, examinarea cauzei penale de învinuire a recurentului a durat o perioadă de aproximativ 8 ani, iar în final, prin decizia din 30 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, procesul penal în privința recurentului Nicolae Bodean a fost încetat.

Prin urmare, având în vedere cele constatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, prima instanță corect a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Nicolae Bodean suma de 50000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, sumă care este una rezonabilă și echitabilă, fiind o despăgubire utilă și suficientă, compensatoare pagubelor de ordin moral cauzat persoanei vizate, această despăgubire fiind corespunzătoare și criteriilor de despăgubire stabilite de CtEDO prin jurisprudența sa. Or, cuantumul prejudiciului moral pretins de către Nicolae Bodean în sumă de 100000 de lei este vădit disproportionat și excesiv în raport cu criteriile stabilite la caz și principiul general al echității.

Cu referire la pretenția cu privire la încasarea de la Serviciul Vamal în beneficiul lui Nicolae Bodean a salariului pentru perioada 16 decembrie 2009 – 08 mai 2018, instanța de recurs reține că, conform art. 7 lit. a) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, în cazurile menționate la art.3, persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie salariul și alte venituri provenite din muncă, ce constituie sursa ei principală de existență, de care a fost privată în urma acțiunilor ilicite.

Astfel, recurentul, în temeiul art. 7 lit. a) în coroborare cu art. 3 lit. a) din Legea enunțată, ar beneficia ipotetic de dreptul de a i se compensa salariul de care a fost privat și care i s-ar cuveni în perioada cât a fost examinată cauza penală, iar în cazul dat, răspunderea patrimonială pentru prejudiciul cauzat, prin achitarea salariului mediu pentru perioada de referință, survine statului Republica Moldova.

Altfel spus, Legea enunțată reglementează expres că, organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției și niciun alt organ sau autoritate publică, precum și/sau entitate privată nu poate ține locul pârâtului dacă pretenția se bazează pe reglementările Legii în cauză.

Actele cauzei denotă faptul că, în prezenta cauză recurentul formulează această pretenție către Serviciul Vamal (angajatorul) și solicită achitarea salariului mediu anume de către Serviciul Vamal, în calitatea sa de angajator (f. d. 127-133, vol. I).

În contextul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, prima instanță temeinic și legal a respins pretenția recurentului cu privire la repararea prejudiciului material.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Nicolae Bodean.

Se casează decizia din 10 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 14 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Nicolae Bodean împotriva Serviciului Vamal și Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh

Aliona Miron

Mariana Pitic